

Waterproject

Vrijdag 13 januari hebben we het eerste gesprek met Azoli. Hij vertelt over zijn werk in de bergen en de vrouwengroepen die Kwataniza heeft gesteund met een training duurzame landbouw en familieplanning. De situatie in de bergen is heel moeilijk. De dorpen liggen wel 25 km van de stad Bundibugyo. De meeste dorpen zijn alleen maar lopend bereikbaar. In de dorpen is geen water dus vrouwen en kinderen moeten lange afstanden (3 tot 5 km enkele reis) afleggen om water te halen. Dat gebeurt dan in jerrycans die ze op de rug dragen. De mensen in de dorpen willen graag een waterpunt in hun dorp en vragen hierom. De overheid heeft wel water aangelegd in Bundibugyo maar slaat de veraf gelegen dorpen over. De ambtenaren kunnen de dorpen niet bereiken met auto of moter dus gaan ze er niet naar toe. De dorpen worden gewoon overgeslagen. Hierdoor voelen de mensen in de dorpen zich niet gehoord en niet serieus genomen.

Er is een mogelijkheid om water naar de dorpen te leiden vanaf een rivier hoog in de bergen. Het gaat dan om een rivier die op de toppen van de Ruwenzori begint en heel breed is. De rivier komt uit het nationaal park, is schoon en geeft betrouwbaar water. De rivier is zo groot dat water aftappen geen gevolgen heeft voor andere plaatsen die ook gebruik maken van het rivierwater. Er is een plan gemaakt om 3 dorpen van water te voorzien. In ieder dorp wonen zo'n 50 gezinnen. Het gaat dan om ongeveer 1800 mensen die van water voorzien kunnen worden. Het plan is om een klein deel van de waterval om te leiden naar een grote tank. Van daaruit wordt het water naar een tank bij het dorp geleid en dan weer naar een of twee waterpunten in het dorp. Omdat het water vanuit het nationaal park komt moeten diverse overheden toestemming geven om dit aan te leggen. Azoli is hier achteraan gegaan en heeft alle vergunningen al binnen. De mensen in de dorpen zien het als hun project om er water te krijgen en willen hiervoor graafwerk en andere werkzaamheden verrichten. Ze hebben al stenen gebakken voor het bouwen van watertanks. Ze voelen zich al verantwoordelijk voor de aanleg en het onderhoud. Er wordt een fonds opgericht met spaargeld voor het onderhoud van de watervoorziening.

Er is een plaatselijke water ingenieur in Bundibugyo die de uitvoering van het hele plan gaat begeleiden met een aantal technische mensen, loodgieters. Er wordt samen gewerkt met een groepje Amerikaanse ingenieurs op watergebied en Azoli zal met zijn groep alles monitoren en erop toezien (verantwoordelijk zijn) dat alles goed verloopt. De ingenieur heeft het budget gemaakt en technische tekeningen om het hele project te realiseren.

Dinsdag 17 januari

We gaan op excursie naar Kazingo. Op ons verzoek gaan we kijken op een plek waar al een soort gelijk waterproject gerealiseerd is. In Kazongo zien we hoe dat eruit ziet en hoe het werkt. Bij de bron is een soort filter geplaatst waar het water doorheen gaat. Grote pijpen leiden het water naar drie 'moedertanks' die het water opvangen in een groot reservoir. Deze tanks zijn zo gemaakt en beveiligd dat er geen water afgetapt kan worden. Van hier uit gaat het water via pijpen onder de grond naar ene3 grote tank bij de ingang van het dorp. Dan gaat het water naar een paar tappunten in het dorp waar de inwoners het water kunnen halen. We zien hoe mensen met jerrycans en bakken het water ophalen. We ontdekken dat een van de watertaps niet meer werkt. Een pijpleiding daar naar toe is stuk. We horen dat dit al 6 weken het geval is. We vragen ons af waarom dit niet gerepareerd wordt. Blijkt dat dit project door de overheid is aangelegd. De inwoners voelen niet de verantwoordelijkheid dit zelf te repareren en hebben hier ook geen geld voor. Dus wachten ze af totdat de overheid iets gaat doen.

Vrijdag 20 januari.

We gaan naar Bundibugyo waar we een gesprek hebben met inwoners van de dorpen. We praten met vrouwen en een paar mannen die de training duurzame landbouw en familieplanning hebben gevolgd. Ze geven aan dat ze blij zijn met de trainingen en dat deze tot meer ontwikkeling en voortgang in de dorpen hebben geleid. Tevens geven ze aan hoe groot de behoefte en de noodzaak van water in de dorpen is. We bespreken onze bevindingen met onderhoud van het watersysteem in Kazingo. De mensen geven aan dat het in de bergen anders zal

gaan. Ze voelen zich verantwoordelijk voor de watervoorziening en willen alle zorg dragen voor onderhoud. Daarvoor zal ook een financieel spaarfonds worden opgericht zodat er altijd geld is voor onderhoud en op het moment dat er iets stuk is.

We spreken ook nog wat technische details door met de ingenieur. In de voorlopige begroting is geen rekening gehouden met salaris voor de ingenieurs en de technische mensen. Dat moet nog wel in de begroting meegenomen worden. De ingenieur verwacht dat het hele project in 1,5 jaar uitgevoerd kan worden.

Januari 2017.

